

תת"ע 13811/02/23 - ח'אלדי ספא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 13811-02-23 מדינת ישראל נ' ח'אלדי ספא
תיק חיצוני: 90521170010

מספר בקשה: 1

לפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	ח'אלדי ספא
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 12.6.23 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של נהיגה במהירות של 163 קמ"ש מקום בו מותרת מהירות של 80 קמ"ש, ונגזרו עליה העונשים הבאים: קנס בסך 7,000 ₪, פסילה לתקופה של שמונה חודשים בפועל ופסילה על תנאי לתקופה של חמישה חודשים למשך שלוש שנים.
3. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
4. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).
5. בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.
6. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתה של המבקשת וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדיון גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה.

המבקשת אינה חולקת על כך שזומנה כדיון. המבקשת טוענת כי היא נכה בשיעור 100%, אין ברשותה רישיון נהיגה ומשכך גם לא היה ביכולתה להתייצב לדיון. עוד טענה כי מאחר ובכל פעם נהג אחר מסייע אותה לקבלת טיפולים רפואיים, היא אף אינה יודעת מי אשר נהג ברכבה במועד ביצוע העבירה הנטענת.

נתתי דעתי לנסיבותיה האישיות המורכבות של המבקשת ועיינתי באישורים הרפואיים שצורפו לבקשה. עם זאת, בנסיבות בהן נבצר מהמבקשת להתייצב לדיון עקב מצבה הרפואי היה עליה להגיש באמצעות מי מטעמה הודעה או בקשה לדחיית מועד דיון מבעוד מועד. בנוסף, מעיון בדו"ח עולה כי העבירה בוצעה ביום שבת והמבקשת לא תמכה טענתה כי היתה בדרכה לטיפול רפואי במועד זה באסמכתא כלשהי. מכל מקום, מעיון בגיליון הרשעותיה הקודמות של הנאשמת, אשר כאמור כלל אינה מורשית לנהיגה, עולה כי המבקשת כבר הורשעה מספר פעמים בעבירות דומות של נהיגה במהירות העולה על המותר כך שאף לא מדובר בארוע ראשון מסוגו והיה על המבקשת לכלכל צעדיה בהתאם.

6. מעבר לכך, מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי פסק הדין נשלח לכתובתה של המבקשת ונמסר לבן משפחתה בתאריך 22.6.23, ומכאן שהמבקשת גם לא הגישה הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק.

7. הטענה כי אדם אחר נהג ברכב אינה מהווה עילה מוצדקת לביטול פסק דין, והמבקשת אף לא פירטה את זהות הנהג הנטען ולא צירפה תצהיר מטעמו. עוד יש לציין כי רכיבי הענישה שנגזרו על המבקשת, בשים לב לעברה התעבורתי והיותה בלתי מורשית לנהיגה, ושעה שפסילת רישיון הנהיגה שלה אף לא מהווה עונש מוחשי עברה, אינם חורגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

במכלול הנסיבות, ולאחר שנתתי דעתי גם לנסיבותיה האישיות של המבקשת, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקשת עיוות דין.

8. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

9. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקשת תשלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 16.11.23.

10. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ד, 22 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.